•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Friday•, 27 •January• 2012 23:32• - •Last Updated•
••Saturday•, 28 •January• 2012 00:46•

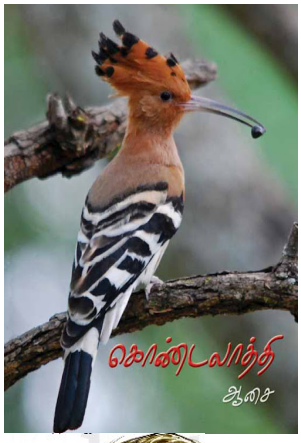

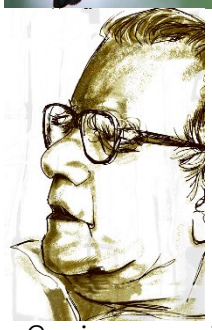

சனெ்னனை வந்தாயிற்று. வீ ட்டின் மூகப்பில் உள்ள மண்று பூறமும் காற்றுக்கு வழிவிட்டுத் திறந்து ஆனால் கம்பி கிராதிகளால் அடைபட்டிருக்கும் வாசலை நோக்கிய இடம் தான் நான் விரும்பத்துடன் பகல் நேரம் மூழுதையும் செலவிடும் இடம். வீ ட்டின் மூன் இருக்கும் வெளியிடத்தில் பவளமல்லி, செம்பருத்தி, மரங்கள். அந்தி நேரத்தில் பூத்துக் கூலுங்கும் செம்பருத்தி மறுநாள் காலையை வசீ கரமாக்கும். பவளமல்லி மரம் பூத்து தரையெல்லாம் கொட்டிக் கிடக்கும். வெண்ணிற இதழ்களும் செந்நிறக் காம்புகளும் கொட்டிக்கிடக்கும் அந்த மலர் பரப்பகை் காண்பதே ஒரு சுகம். விடி காலையில் பூத்து மூடிந்து காலை ஏழு எட்டு மணி வரை மணம் பரப்பி, உதிர்ந்து கொண்டே இருக்கும். நந்தியா வட்டை பூக்க ஆரம்பித்தால் மூற்றும் மலரவும் பின் வாடவும் வகெுநாட்கள் ஆகும். பூக்களுக்காக வரும் வண்ணத்திப் பூச்சிகள் வானில் மிதக்கும் பூக்களாகவே வரும் போகும் அவற்றின் இஷ்டத்துக்கு. நான் இதுகாறும் பார்த்திராத வகெு சின்ன குருவி, மிக அழகான குருவி, நீ லமும், கரும்பச்சையுமாக சூரிய ஒளி படுவதும், அது அமர்ந்திருக்கும் திசையும் பொருத்து அது நிறம் மாறி மாறி மின்னும் சிறகுகளோடு கீ ச் கீ ச் என்று ஓயாது கூவிக்கொண்டே வரும் ஜோடியாக. எப்போதும் அவை ஜோடியாகத் தான் வரும். ஆனால் அவை மரத்தின் கிளைகளுக்குள் எங்கெங்கோ உட்காரும். பிறகு வறேு கிளைக்கு தாவும். ஓரிடத்தில் அவை ஓரு சில கணங்களே இருக்கும். கிளைக்குக் கிளை தாவிக்கொண்டே இருக்கும். ஓரு இலையைடர்ந்த கிளையிலிருந்து இன்னொரு இலையைடர்ந்த கிளைக்கு எப்படித்தான் எப்படியோ கூண்டு பாய்வது போல சட்டென பாய்ந்து பறக்கும். இடைப்பட்ட வெளியில் அதை பறக்கும் ரூபத்தில் காணமுடியாது. ஓரு கணத்தில் ஓரு கிளையில். மற்ற கணத்தில் இன்னொரு கிளையில்.

என்ன விந்தை இது! எப்படி இவ்வளவு வகேம் அதால் சாத்தியமாகிறது! எப்படி

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Friday•, 27 •January• 2012 23:32• - •Last Updated•
••Saturday•, 28 •January• 2012 00:46•

இன்னொரு அமரும் இடத்தைக் கணித்துக் கொள்கிறது? மிக மலிந்திய மிருதுவுமான சமென்பரத்திப் பூவின் இதழ்களில் உட்கார்ந்து எப்படித்தான் தனேை உறிஞ்சுகின்றனவோ, தெரியாது. அவற்றின் வருகையும் கூச்சலும், சுறுசுறுப்பும் பின் சட்டெனெ ஓடி மறைவதும் பார்க்க மடிப்பாக்கத்தை சொர்க்க பூமியாக்கிவிடும். இயற்கையில் நாம் காணத்தவறும் எத்தனையோ அழகுகளில் இதுவும் ஒன்று. சாதாரண நம் விரையும் வாழ்க்கையில் இது சாத்தியமில்லை. வலேையற்ற ஓய்வு பறெ்ற வாழ்க்கையில் ஓரு சில கிழங்களுக்குத் தான் இந்த பாக்கியம் சித்தியாகும் போல. அதிலும் எல்லா கிழங்களுக்குமல்ல. இதில் அழகும் சொர்க்கமும் காணும் கிழங்களுக்கு மாத்திரமே ஷரே் மார்கடெ் ஏற்ற இறங்ககங்கள் அனுதினமும் கொண்ட ஓரு உலகம் வறேு இருக்கிறதே.

தனே் சிட்டு, அதன் சிறகுகளின் நிறம் தான் என்ன என்று நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது ஓரு இடத்தில் சற்றுக ஓரு கணம் கூட நிலத்தை்து நிற்காது. நாஞ்சில் நாடன் வருவார். இது என்ன பட்சி என்று தெரியவில்லை. கூருவிகளகை் காணோம். அதனிலும் சிறியதாக இருக்கிறது. ஆனால் கொள்ளை அழகு என்று அவரிடம் வியந்து சொன்ன போது அவர சொல்லித் தான் அதற்கு தனே் சிட்டு என்று பயெர் அறிந்தனே். அவரிடமிருந்து எத்தனை நூறு பட்சிகளின் பயெரை, மீ ன்களின் வககைளை அறியலாம் என்பதை நினைத்தால் வியப்பாக இருக்கும்.

சிட்டுக் கூருவிகளகை் காணவில்லை. சனெ்னை வந்ததிலிருந்து. தில்லியில் அவற்றை நிறயைப் பார்த்தோமே அப்போது அது பற்றி நினகை்க வில்லை. நிறயை கூட்டம் கூட்டமாக வந்து அமரும். அவற்றிற்காகவே தானியத்தை பரக்க இரதை்திரும்பி பார்கள். இருபது மும்பது என்று கூட்டமாகக் கொரிக்க வந்துவிடும். ஓரே இரசை்சல். கூட்டம் கூட்டமாகப் பள்ளிச் சிறுவர்களபை் போல. அவற்றை இரசை்சலிடும், வாதிடும், சண்டயிடும் கூழந்தகைளாகத் தான் பார்க்கத் தோன்றும். அந்த ரம்மியமான, காட்சிகள் இப்போது இல்லை. சிறு வயதிலிருந்து பார்க்கும் ஒன்றபை் பற்றி அது இல்லாத போதுதான் நினகை்கத் தோன்றியது. இல்லயைே ஏன் என்று கடே்கத் தொடங்கியதும் தான், இந்த மொபலை் டவர்ஸின் கதிரியக்கத்தினால் அவை எல்லாம் சதெ்து மடிந்து விட்டன என்கிறார்கள். சிட்டுக் கூருவி மாத்திரம் அல்ல தனேீ க்களுக்கும் அவற்றால் ஆபத்து என்கிறார்கள். டனைாசோர்ஸபை் பார்த்ததில்லை. வீ ட்டு மூற்றத்தில், அவற்றோடு பழகியதில்லை. அவை எப்படியோ போகட்டும். ஆனால் கூருவிகளசை் சாகடித்து ஓரு வாழ்க்கை வசதி வணே்டுமா?

மிகவும் வதேனை தரும் சயெ்தி. யாரும் இதபை் பற்றிக் கவலபை் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இனி சிட்டுக் கூருவிகளயைே பார்க்கமுடியாது. சட்டனெ இப்போது தான் கூருவிகள் மறநை்துவிட்டன என்று நினகை்கும் போது தான் வகெு காலமாக பார்க்காத, பழனி வதை்தியசாலயைின் வயோதிக வாலிபர்களுக்கான சிட்டுக் கூருவி லகேிய விளம்பரங்களும் நினவைுக்கு வருகின்றன. வாரா வாரம் வரும் அவயைலெ்லாம் இப்போது காணப்படுவதில்லை. சிட்டுக் கூருவிகளே இல்லயைனெ்றால் சிட்டுக்கூருவி லகேியம் எங்கிருந்து வரும்? வயோதிக வாலிபர்களின் பாடு

•Written by - வெங்கடாசாமிநாதன் -•
••Friday•, 27 •January• 2012 23:32• - •Last Updated•
••Saturday•, 28 •January• 2012 00:46•

திண்டாட்டம் தான். சிட்டுக் குருவிகளைப் பார்க்கும் போதும் அதன் ஆண் மயைமீட்டுத் தரும் லகேியமாகவா பார்க்கத் தோணும்?. வீட்டில் வளரும் கோழியையும் ஆட்டையும் உணவாகத் தான் பார்ப்பார்கள் அந்த வீட்டுக்காரர்கள். வீட்டில் கறிகாய்த் தோட்டம் போடுவது போல. வகெு அரிய மான்வகைகளை விருந்துக்கான பொருளாகத் தான் சலமான் கானுக்கும் பார்க்கத் தோன்றுகிறது. அந்த அழகிய அரிய ஜீவனைப் பார்த்தால் நாக்கு ஊரும் என்றால் அந்த வாழ்க்கையை, பார்வை வளர்த்துக்கொண்டவர்களை என்ன சொல்ல?..ஆனால் தில்லியில் எங்கிருந்தோ வரும் பூறாக்கூட்டங்களைக் கவி அழுதைத்து அவற்றிற்கு தானியத்தை வீசி இரைக்கும் பழக்கத்தையும் மூஸ்லீ மகளிடம் தான் பார்த்திருக்கிறேன்.

ஆனால் இச்சின்ன சின்ன பறவைகளை கூழந்தைகளாக, அழகு கொழிக்கும் ஜீவ சிற்பங்களாக, கவிதைகளாகப் பார்ப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். இச் சின்ன பறவைகளே கவிதை. இக் கவிதை அனுபவத்தைக் கவிதைகளாக வளிெப்படுத்தத் தோன்றும் தானே கவிஞர்களுக்கு,. தோன்றிற்று ஓரு கவிஞருக்கு. அத்தகைய கவிதைகளின் தொகுப்பு தான் கவிஞர் ஆசையின் கொண்டலாத்தி கொண்டலாத்தி மாத்திரம் இல்லை. எத்தனையோ பறவைகள், நாம் அன்றாடம் காணும் பட்சிகள் தான் என்கிறார், ஆசை. ஆனால் இத்தொகுப்பில் காணும் பறவைகள் அனகேம் நாம் சாதாரணமாகப் பார்த்திராதவை. கிளி காடை கௌதாரி, பூறா அல்ல இவை. பூள்ளி மீன் கொத்தி, தனேட் சிட்டு, தவிட்டுக் குருவி, குக்குறுவான், உப்பூக் கொத்தி, இப்படியானவை. இதே குறியாக இருந்தால் பார்த்திருப்போமோ என்னவோ. பறவதை் தடேல் (Bird watching) நம்மில் ஓரு சிலருக்கு அவர் தம் வாழ்க்கையின் தடேலயோயிருக்கிறது. சலீம் அலி போன்றோருக்கு. வதே கால ரிஷிகளைப் போல அவர்கள் தம்மசை் சுற்றிய இயற்கையை ஆராதித்தவர்கள். அதுவும் ஓரு தவமதே தான். சலீம் அலியும் ஓரு ரிஷி தான். இதசை் சுட்டுச் சாப்பிட்டால் எப்படி இருக்கும் என்று ஓரு போதும் அவர் அராபிய ஷகேுகளைப் போல நினதை்தும் பார்த்திருக்க மாட்டார் என்று நான் நிச்சயமாக நம்பூகிறேன். பறவதை் தடேல் ஒன்றும் சாதாரண பொழுது போக்கல்ல. எனக்குத் தரிந்த ஓரு ஐ.பி.எஸ் ஆபீஸரு்க்கு பொழுது போக்கு bird watching தான். ஓரு மூறை அவர் அது பற்றிப் பசேியது மிக வடேிக்கையாக இருந்தது. தில்லியில் அக்பர் ரோட் ஆபீஸிலிருந்து ஒன்றாக கரோல் பாக் வீட்டுக்குப் போய்ச் சரேும் வரை அவர் ஓரு நாளகை்கு ஓரு அனுபவமாகச் சொல்லி வருவார். மூஷ்டாக்கின் கிரிக்கடெ் மட்டை சுழன்று அடிக்கும் போதலெ்லாம் பந்து ஆகாயத்தில் பறப்பதபை் பார்த்துக்கொண்டே “மூஷ்டா.....க்” என்று பணெ்கள் இருக்குமிடத்திலிருந்து ஏகத்துக்கு கூச்சலும் பரெும்ச்சும் கிளம்பும்மாம். அப்பாஸ் அலி பகேுக்குக்கும் அதே மாதிரி பரெும்ச்சும் கூச்சலும் கிளம்பும். யாருக்கான பணெ்கள் கூட்டத்தின் பரெும்ச்சில் வபெ்பம் அதிகம் என்று தீர்மானிக்க மூடியாது என்பார். அது ஓரு நாள். இன்னோரு நாள் தன் பறவை வடேட்டை. சாகஸங்களைப் பற்றி அவர் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார். அதற்கான மூஸ்திப்பூகளசை் சொல்ல ஆரம்பித்தார். ஸ்தம்பித்துப் போனோம். காலையில் மணன்று மணிக்கு எழுந்து அதற்கான கம்பளி உடகைள், ஷூ, கூல்லாய், டலெிஸ்கோப், ஃப்ளாஸ்கில் டீ, காமிரா, என்று ஒன்றொன்றாக அடுக்கினார். ஏதோ காட்டில் வீரப்பனபை் பிடிக்க விஜய் குமாரும் அவர் பட்டாளமும் சயெ்யும் ஆயத்தங்கள் போல இருந்தது .இயற்கை சிரஷ்டித்துள்ள இந்த சின்ன சின்ன அற்பூதங்களை, அழகுகளை ஓரு சில காத்திருந்து காத்திருந்து ஓரு சில விநாடிகள் காண இத்தனை பாடு. அக்பர் ரோடிலிருந்து கரோல் பாகிற்கு தில்லி எங்களுடன் பஸ்ஸில் பிரயாணம் சயெ்யும் ஐ.பி.எஸ் ஆபீஸர் வறேு எப்படி இருக்க மூடியும்?

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Friday•, 27 •January• 2012 23:32• - •Last Updated•
••Saturday•, 28 •January• 2012 00:46•

அப்படித்தான், இக் கவிததை் தொகுப்பில் உள்ள பாகபை்படங்களை எடுத்த ஞானஸ்கந்தனும், ஆசயைும் பாறப்பட்பிரக்க வணேட்டும். ஆனால் தன்னுடன் வந்த ஓரு டஜன் பொபிப் பசங்களின் பயெரயைும் அடுக்குகிறார் ஆசை.

கொண்டலாத்தி பூத்தகத்தின் பின் இத்தனை சமாசாரங்கள் இருந்திருக்கின்றன. நம் ககைளில் இருப்பது பூகபை்படம் எடுக்கப்பட்ட கவிதகைளும், ஆசை எழுதிய கவிதகைளும்.

தனே் சிட்பின் மயக்கும் வண்ணம் பற்றிச் சொன்னனே். ஆசயைின் கவிதை வறேு விதமாகச் சொல்கிறது:

கோடி கோடி மலை் நீ
கடந்துவந்ததலெ்லாம் என்
கூட்பித் தனே் சிட்பின் ம□க்கில்
பட்டு மிளிரவா சொல்

பறவகைள், தாவரங்கள் மனித வாழ்வோடு மட்டும் பிணைந்தவை அல்ல. அகன்ற பிரபஞ்சத்தோடும் தான். ஏதும் ஓரு இடயை□று, பிரபஞ்சத்தின் மூழுமயையும் பாதித்துவிடுகிறது. ஒன்றில்லை எனில் ஏதோ ஒன்று கூறை பட்டுப் போகிறது. நமது சலெ் பானுக்கும் தனேீ க்களுக்கும் தனேடகை்கும் ஓரு கண்ணுக்கு தரியா இழயைறா சம்பந்தம் இருக்கிறது. பிரபஞ்சத்தின் மூழுமயை ஓரு கூரு்வி சொல்லிக் கொடுத்து விடுகிறது.. இதோ இன்னொரு ஆசயைின் கவிதை

நீ தனே் உறிஞ்சும் கணத்தில்
ஓட்டு மொத்த பிரபஞ்சத்தயைும் சரே்த்தே
உறிஞ்சி விடுகிறாய்
க□டவே காலத்தயைும்
ஒளியும் தப்பாது உன்னிடமிருந்து
உன்னுள் என்ன இருக்கிறது என்று
அறிய மூடியாமல் போகிறது யாராலும்
பிரபஞ்சத்தின் கரும்துளை நீ .

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Friday•, 27 •January• 2012 23:32• - •Last Updated•
••Saturday•, 28 •January• 2012 00:46•

ஆசையின் கவிதைகள் பல கணங்களில், பல பறவைகள் அவரில் தோற்றம் கொள்ளும் பார்வைகளையும், உணர்வோட்டங்களையும் நமக்குச் சொல்கின்றன. வானவெளியின் கோலமாக, கூழந்தைகளாக, பிடிவாதம் பிடிக்கும் சிறார்களாக, இன்னும் எத்தனையோ விதங்களில். இதோ ஓரு கோலம்

வானத்தை
வானத்தைக்
கலத்தைத்ப் பறக்கும்
கொக்குக் கூட்டம்
அவை கடக்கும் போதலெல்லாம்
கலத்தைத்து
கலத்தைத்து
ஒன்று கூடும்
மீண்டும் வானம்.

கரிச்சானைப் பற்றி ஓரு நீண்ட கவிதை. தாயின் வரவிற்காகக் கூச்சலிட்டுக்கொண்டிருக்கும் குஞ்சுகளைப் பற்றியது. கவிதை மூழுதையும் கொடுக்க மூடியாது. ஓரு சில வரிகளிலிருந்து இப்போதைக்கு கவிதையின் மூழுமையைக் கற்பனை செய்து கொள்ளலாம்.

இவ்வளவு
சின்னஞ்சிறிய ஒன்றுக்கும்
இடம் கிடத்தைத்துவிடுகிறது உலகில்,
எப்படியோ
……..
என்ன செய்யமுடியும் அதனால்
ஓரு பருந்து வந்தால்
பெருமழை அடித்தால்…….
……..

ஓட்டு மொத்த உலகும்
அதற்கு எதிராக
……..
அப்படியே உட்கார்ந்திருக்கிறது
பணி கரிச்சான்
அற்பூதங்களை அடகைாக்கிறது அது
வளிவங்தால் தரியும்
அவற்றின் அட்டழியங்கள்

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Friday•, 27 •January• 2012 23:32• - •Last Updated•
••Saturday•, 28 •January• 2012 00:46•

……

சின்னஞ் சிறியது கரிச்சான்
அதனினும் சிறியது அதன் கூடு
அதனினும் சிறியது அதன் மூட்டை

ஓட்டு மொத்த உலகமும்
சார்ந்திருக்கிறது
அதனை

இப்பறவைகளின் உலகம் கூழந்தைகளின் உலகம்.
கூழந்தைகளுக்கு தம் விளையாட்டுக்கும் பிரமிப்புக்கும் கொஞ்சிக் கூலாவவும்
சினகேக்கும் உலகம். கூழந்தைகளுக்கு அவற்றைப் பார்த்ததும் பார்பகெ்ய
நினைவுக்கு வருவதில்லை நாக்கில் ஜலம் சொட்டுவதில்லை.

பெரும் பொறுப்பான்
பாவம் இந்தச் சின்னஞ் சிறுவயதில்
ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறாள் அவள்

……

பறவைகளுக்கும் பயெரிட
அதுவும் இல்லாத பறவைகளுக்கு
இனி வரப்போகும் பறவைகளுக்கு
……

பயெர்களை மட்டுமன்றி
பயெர்களுக்குரிய பூதிய பறவைகளையும்
கண்டுபிடிக்க ஆரம்பித்தாள்

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Friday•, 27 •January• 2012 23:32• - •Last Updated•
••Saturday•, 28 •January• 2012 00:46•

மூதலில் காற்றாக் கொதித்பாரத்ததாகச் சொன்னாள்
இப்போதோ மழகைக்கொதித் என்கிறாள்…
……..
……..
நம்பவில்லை தானே நீ ங்களாம்
என்னைப்போலவே

மழகைக்கொதித்
உண்மதான்
என்றூணர
ஒன்றூ நாம் அவளாக வணேட்டூம்
இல்லை
மழயாக வணேட்டூம்
அதூவூம் இல்லையெனறால்
மழகைக்கொதித் ஆக வணேட்டூம்
நாம்.

ஆசகைக்கூ இப்படியூம் ஓரூ பார்வை, அனூபவம், ஓரூ உலகம் சாதத்தியாகித் தான் உள்ளதூ

வரலாறூ என்பதூ
வறேதெூமில்லை

தனே் சிட்டூ தனே் கூடித்ததூ
தனே் சிட்டூ தனே் கூடிக்கிறதூ
தனே் சிட்டூ தனே் கூடிக்கூம்

அவ்வளவூதான்

சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். சொல்வதனெறால் அவ்வளவூ கவிதகைளையூம் சொல்ல வணேட்டூம். ஆசயின் உலகத்திற்கூம், அவரூடன் சனெற சிறூவர் உலகத்தூக்கூம் நம்மை அழதைத்தூச் சலெ்கிறார் ஆசை. பறவகைளூம் கவிதகைளூம் தயெ்வம் தந்த அற்பூதங்களூம் நிறைந்த உலகம். இதூ.

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Friday•, 27 •January• 2012 23:32• - •Last Updated•
••Saturday•, 28 •January• 2012 00:46•

இப்படி ஒரு உலகை ஆசைக்கு மனனர் சிரிஷ்டித்தது தந்தவர்கள் என எனக்கு உடனே நினைவுக்கு வருபவர்கள் ஆண்டாளும் தி.ஜானகிராமனும். ஆண்டாளின் உலகம் காலையில் நம்மதை தூயில் எழுப்பும் பறவைகளின், மிருகங்களின் ஜீ வ ஒலிகளும் தயெ்வமும் நிறநை்தது. தி. ஜானகிராமனின் உலகில் பறவைகள், ப□த்துக்குலுங்கும் மரங்கள் பின் பணெ்மயும் நிறநை்த உலகம் அது. தனித்திருக்கும் வயதான பாட்டிக்கு இன்னொரு ஜீ வன் துணை ஒன்றுண்டு. காக்கை. வளோவளேகைக்கு தவறாது வந்துவிடும் சினகேம் அது. “”உனக்கு இப்பவே என்ன கொட்டிக்க அவசரம்?. இன்னம் கொஞ்சம் நாழி ஆகும். கொஞ்சம் ஊரசை் சுத்திட்டுவா. அதுக்குள்ளே உனக்கு எல்லாம் பண்ணி வகை்கறனே்” என்று அடம் பிடிக்கும் குழந்தகை்குச் சொல்வது போல உரிமயைோடு அதட்டுவாள். வணே்டாம் ப□சணி என்ற கதயைில் ஆசை கண்ட காகம் ஒன்று தோசை தின்னப் பழகிய காகம். காகம் என்றாலே நம்மில் பலருக்கு அருவருப்பாக இருக்கும். அதன் நிறமும், அதன் தோற்றமும், அதன் வாழ்க்கயைும்.

அந்தக் காக்கை க□ட அழகிய, சற்று நரேம் அதிலயேே கண் பதித்திருந்தால் நம்மை எங்கயேோ இட்டுச் சலெ்லும் சக்தி வாய்ந்த சித்திரங்கள் உண்டு. கோட்டுச் சித்திரங்கள் தான். தாழ் வாரத்தில் துணி உலர்த்தும் கம்பியில் உட்கார்ந்திருக்கும் காக்களைின் அணிவகுப்பு, , தரயைில் க□ட்டமிட்டுக் கொட்டமடிக்கும் காக்கைகள். அழகு எங்கும் இருக்கும்.

தன் வாழ்நாள் முழுதும்
சிரமப் பட்டு
இந்த ஒரே ஒரு தனே் சிட்டபை்
படதை்தார் கடவுள்

பிறகு தனே் சிட்டுக்கனெ்று
தனேயைும்,
தனேுக்குப் ப□வயைும்
ப□வுக்கனெ்று சடெியயைும்
சடெியிருக்கத் தரயைையும்
தரகை்கனெ ப□மியயைும்
ப□மிக்கனெ் வானம்
நட்சத்திரங்களனெ்று
யாவற்றயைும் படதை்தார் கடவுள்
……

இப்படி நீ ண்டு சலெ்கிறது இன்னொரு கவிதை.

•Written by - வெங்கட் சாமிநாதன் -•
••Friday•, 27 •January• 2012 23:32• - •Last Updated•
••Saturday•, 28 •January• 2012 00:46•

கொண்டலாத்தி (கவிதைத் தொகுப்பு) ஆசை: க்ரியா, P-37 Ground Floor,5th Cross St.,University Colony, Palavakkam, Chennai-41
Tel : 24513993, 4280 1885 Rs 180